

Sakspapir

Saksbehandlar	Arkiv	ArkivsakID
Marianne Aadland Sandvik	Gbnr-57/8, FA-L42	19/117

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
70/2019	Utval for drift og utvikling	PS	03.09.2019

GBNR 57/8 - Klage på dispensasjon frå arealformålet LNF og frå byggeforbodet i strandsona, for oppføring av våningshus og tilkomstveg - Sætre

Vedlegg:

GBNR 57/8 - Søknad om dispensasjon frå arealformålet LNF og frå byggeforbodet i strandsona, for oppføring av våningshus og veggtilkomst - Sætre

Søknad om dispensasjon GBNR 57/8

Vedlegg

Nabovarsel

Merknad til nabovarsel

Kart-teikningar-foto

Uttale - oppføring av våningshus - dispensasjon - gbnr 57 / 8 Sætre

E-postmelding - Uttale - Meland - gbnr 57 8 - Sætre - oppføring av våningshus - dispensasjon

19_21620-2Merknad til søknad om dispensasjon - gnr. 57 bnr. 8 - Sætre - Meland kommune

Følgeskriv

Varsel om kulturhistorisk synfaring - Sætre - GBNR 57/8 - dispensasjon - oppføring av våningshus -

Meland kommune

AcosSvarInn.xml

Kulturminnefagleg fråsegn - Sætre - GBNR 57/8 - dispensasjon oppføringa av våningshus

AcosSvarInn.xml

Klage - Meland - gbnr 57 8 - Sætre - oppføring av våningshus - dispensasjon

Følgeskriv

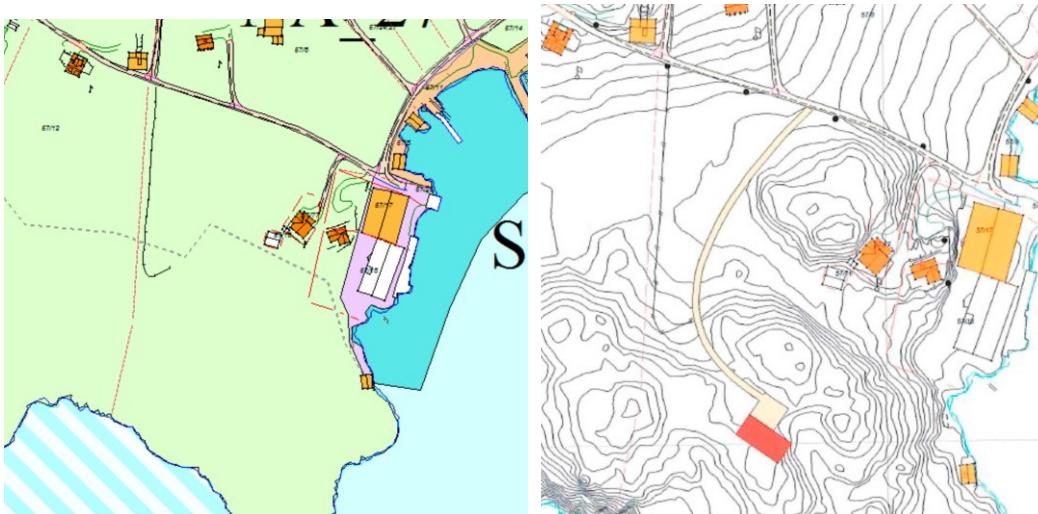
Tilsvar

Kommentarer til fylkesmannen sitt avslag_20190617

Saksopplysningar:

Tiltak:

Ørjan Tveit har søkt om dispensasjon frå arealformålet landbruk, natur og friluft (LNF) i kommunepalanen sin arealdel og frå byggeforbodet i strandsona, for oppføring av nytt våningshus og veggtilkomst på gbnr. 57/8, Sætre.

Historikk:

Utval for drift og utvikling (UDU) gav i møte den 7.5.2019, saksnr. 37/2019, dispensasjon som omsøkt.

Vedtaket vart klaga på av Fylkesmannen i Vestland i brev datert 11.6.2019. Tiltakshavar sendte tilsvarende e-post den 18.6.2019.

Klaga vart nærmere gjennomgått nedanfor. Det vert elles vist til vedlagte saksdokument i si heilskap.

Nærare om innhaldet i klaga:

Fylkesmannen viser til sin uttale i brev av 18.2.2019, der dei var negative. Fylkesmannen viser vidare til at kommunen ikkje bør dispensere der statlege og regionale styresmakter har uttalt seg negativt til søknaden.

Vidare skriv fylkesmannen at kommunen har vore på synfaring på eigedomen og på grunn av eksisterande situasjon har retta markslaggrensene i kartet og teke ut arealet som ikkje er i tråd med krava for innmarksbeite i AR-5. Dei kan ikkje sjå at denne endringa får betyding for deira vurdering i vesentleg grad, og skriv følgjande:

Bustad vil framleis føre til oppsplitting av landbrukseigedommen og samanhengande LNF-området i strandsona. Strandsona sør og vest for naustet på eigedomen er heilt utan titlak. Sjølv om bustaden skal ligge eit stykke frå sjøen ligg den i 100-metersbeltet og i det som kommunen sjølv har vurdert som funksjonell strandsone. Fylkesmannen meiner området har strandsoneverdiar både i form av å ikkje vere privatisert og i form av å vere eit naturleg landskap utan inngrep. Eit nytt bustadhus vil verke negativt på begge forholda.

Kommunen har vurdert at det er naudsynt med dispensasjon for tilkomstvegen, men seier også at vegen vil vere viktig for å realisera planane om frukt, bær og grønsaksdyrkning på eigedomen. Fylkesmannen vil peike på at ein landbruksveg treng mye mindre opparbeiding enn ein bilveg til eit bustadhus. Tilkomstvegen vil også vere lengre enn det som vil vere naudsynt for landbruksveg for å realisere planane om frukt, bær og grønsaksdyrkning på eigedomen.

Fylkesmannen vil elles peike på at det ikkje er hensiktsmessig for gardsdrifta at våningshuset

ligg i stor avstand frå driftsbygningen. På bakgrunn av dette er det vår vurdering at våningshuset bør stå der det står i dag. Om tiltakshavar ynskjer å leie ut til gardsturisme bør dette spelast inn til rullering av kommuneplanen og vurderast der.

Fylkesmannen si vurdering er etter dette at omsyna bak arealdelen til kommuneplanen og dei statlege føringane for arealforvaltninga som denne sikrar, vert vesentleg tilsidesette dersom det vert gitt dispensasjon til nytt våningshus. Jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Fylkesmannen heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Fylkesmannen klagar difor på Meland kommune sitt vedtak av 07.05.2019, sak 37/2019.

Fylkesmannen ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon, slik det er søkt om. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetting til klagesaka er avgjort jf. forvaltningslova § 42.

Det vert vist til klaga i si heilskap. Tiltakshavar har sendt følgjande tilsvart til klaga:

Kommentarer til Fylkesmannen sitt avslag :

1. Ubetydelig del av dyrket mark som blir berørt. Og hvis det ikke blir bygget ny bolig, vil ikke familien flytte til gården. Dette medfører at gården vil bli forpaktet og ingen drift av gården utenom at gresset blir slått. Dette vil medføre at en mister enda en gårdsdrift i området og området blir mer feriested, noe som er i mot hensikten som Fylkesmannen referer til.
2. Anlegg av driftsvei er ikke en ulempe, men en fordel. Dette gjør at en får en naturlig tilkomst til drivhus, planer om frukt/bær og grønnsaksdyrkning på gården, og er nødvendig tiltak for å drifte disse. Vei vil ikke medføre vesentlige terrengingrep og skal følge terrenget.
Alternativet er at en ikke dyrker noe på gården, kun slått, noe som vil medføre mye dårligere utnyttelse av dyrket mark. Slik som huset ligger vil det gå omlag 66m² av innmarksbeite. Dette vil ikke gi drifts- eller miljømessige ulempeter for landbruket, eller være negativt for kulturlandskapet, da det er et lite areal i utkanten av beiteteigen.
3. Familien har allerede plantet 43 frukttær. Vi har fått i gang en potet åker. Vi har gått på kurs for sertifisering og drift av bigård. Vi har kjøpt to bifolk, og regner med at vi greier å kjøpe ytterlig 4 til denne sesongen (dvs. totalt 6 bifolk/kuber) og har tenkt å starte med birøkt som næring neste år. Vi har startet med drenering av eiendom. Vi har kjøpt traktor. Vi har kjøpt inn 35 eiketrær for planting av skog. Vi har begynt å prosjektere driftsbrygningen til gården med arkitekt, og vil sende inn søknad på byggetilatelse hvis vi kan bo på gården (eksisterende bygning er i veldig dårlig forfatning og kan ikke brukes til gårdsdrift). Vi kan ikke drive dette hvis vi skal bo i Bergen som vi gjør i dag. Det er ikke aktuelt for oss å flytte inn i gammelt våningshus da det ikke er egnet som bolig, og vi ønsker å bruke det som utleie bolig for gårdsferie og ekstra inntekt til gården.
4. Hvis ingen bruker gården vil våningshus og driftsbrygning forfalle. Familien vil bruke et minimum av penger på vedlikehold da vi ikke har samme interesse som om vi bodde der. Vi synes dette er veldig synd da vi ønsker å gjøre om gården til full drift, sette alt i sammen og modernisere den.
5. Fylkesmannen peker på at det ikke er hensiktsmessig for gårdsdriften at våningshuset ligger i stor avstand fra driftsbrygningen. Vi skal ikke ha husdyr på gården og kan da ikke se at det er et relevant punkt for frukt/bær og grønnsaksgård. Familien ønsker heller ikke å bo "oppå" jobben, men å føle at man kan skille fritid fra jobb som er naturlig i alle typer jobb. Dette oppnår en ved omsøkt bosted. Samtidig vil familien ha god tilkomst til gård for oppsyn og nærlhet til drift.
6. Som beskrevet i dispensasjonssøknad vil bolig ligge i strandsone. Men det er også tydelig beskrevet at dette er om lag 70m fra sjø og vil ligge delvis skjult bak en kolle (nytt våningshus vil være lite eller ikke synlig fra alle vinkler). Det hindrer ikke tilkomst til sjø. Eiendommen er ikke brukt som badeplass (er heller ikke egnet, pga. stor stigning/stup). Badeplass ligger lenger nordvest på naboeiendommer. Det er altså ikke tale om privatisering av et område allmenheten bruker til rekreasjon- og friluftsformål. Det er heller ingen allmenn ferdsel på området. Det ligger også en fabrikk, en fritidsbolig/hytte, en tomannsbolig, en større brønn med takstruktur og et nøst på omsøkt eiendom/nabotomt. Alle bygninger ligger innen 60m fra strandsonen. Hele Sætrevika er "fylt" med hus, fabrikk, hytter, nøst, kaiområder, vei mm. i strandsonen.
7. Det er heller ikke oppsplitting av sammenhengende LNF området som Fylkesmannen skriver. Nytt våningshus vil ligge om lag 60m vest fra en fabrikk, en fritidsbolig/hytte, en tomannsbolig, en større brønn med takstruktur og et nøst på omsøkt eiendom. Dette vil bare være et bygg som ligger i samme "klynge" med bygninger.
8. En får tilflytning til området, som igjen stimulerer økonomi og sysselsetting i området. Samtykke til omdisponering vil være positivt for bosetting og derfor gagne samfunnet. Nytt våningshus og vei er nødvendig for å legge til rette for arbeid og fast bosted i et område av kommunen som har nedgang i folketall og få arbeidsplasser.
9. Det er tatt omsyn til kulturlandskap og kulturhistoriske verdier både når det gjelder plassering av hus og valg av hustype.
10. Det er allerede utbygd standsone i området (fabrikk, boliger, nøst, kaiområde, hytter...)
11. Bare foregående punkter i seg selv burde vise at det er en klar fordel ved å gi dispensasjon i forhold til ulempene som er små i sammenhengen. Ytterligere er det beskrevet flere detaljer om hvorfor man søker om dispensasjon i dispensasjonssøknad fra tiltakshaver, samt grundig gjennomgåtte begrunnelser fra kommunen.
12. Vi ser ikke at Fylkesmannen har satt seg inn i saken slik som kommunen har. Og at det er gitt et avslag kun som et generelt avslag uten å sette seg inn i detaljene.

Vurdering:

Lov- og plangrunnlag - rettsleg utgangspunkt for kommunen si klagevurdering:

På bakgrunn av klaga og opplysningane i saka elles, skal kommunen på ny vurdere om vilkåra for å gi dispensasjon etter pbl er oppfylt. Kommunen kan i klageomgangen «(...) oppheve eller endre vedtaket dersom den finner klagen begrunnet», jf. fvl § 33 andre ledd.

UDU har i sitt vedtak den 7.5.2019, i sak 37/2019, gitt dispensasjon frå LNF-formålet i kommuneplanen og frå byggjeforbodet i strandsona, for oppføring av nytt våningshus på eigedomen, jf. pbl § 19-2 andre ledd. Ved ein inkurie omfattar ikkje vedtaket løyve etter jordlova § 9, men det er vist til saksutgreiing og vurdering i vedtaket der det er teke stilling til omdisponering for 66 m2. Dispensasjonsvedtaket er grunngjeve slik:

- *Dispensasjon frå arealformålet LNF:*

Omsynet bak LNF-formålet er i hovudsak å verne om samfunnsinteresser knytt til å ta vare på store samanhengande landbruksområde og hindre oppstykking. I tillegg vil ein unngå uheldig omdisponering eller fragmentering av landbruksområde og grøntstruktur. Det skal takast særskild omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.

Sentralt i rådmannen si vurdering har vore:

- *Omsynet til kommuneplanen sin arealdel.*
- *Omsynet til vern av landbruk-, kulturminne- og landskapsverdiar.*
- *Omsyna til helse, miljø, tryggleik og tilgjenge.*
- *Omsynet til natur, miljø og friluftsliv, m.a naturmangfaldlova §§ 8 og 9 (føre var).*
- *Lik handsaming og moglege presedensverknadar.*
- *Påreknelege fordelar og ulemper som følgje av ein eventuell dispensasjon.*

Garden har ikkje vore i sjølvstendig drift på over 20 år. Den gang var det drift i form av mjølkeproduksjon. Bygningane på bruket er i svært dårlig stand, og våningshuset egnar seg ikkje som bustad etter dagens krav til bustandard. Tiltakshavar ønskjer å busetje seg på garden med familien og starte opp att drift, og har planar om å rive og bygge ny driftsbygning. Teikningar og planløysing på denne viser verkstad, kjølerom, rom for pakking og foredling av frukt og bær, slyngerom m.m. Vidare vil tiltakshavar drenere, plante og dyrke jord, samt plante skog.

Vegen er vist plassert i kanten av jordet og skal i tillegg til tilkomstveg for bustaden fungere som ein intern driftsveg for jord og skog. Fylkesmannen skriv i sin uttale at vegen vil gå over dyrka mark og splitte opp teigen, noko som vil vere negativt for landbruksdrifta. Rådmannen viser til at vegen vil dele teigen, men sidan tiltakshavar har planar om frukt, bær og åkerbruk vil det vere trong for tilkomstveg fram til området. Teigen på om lag 0,5 daa på austsida av veg tilkomstveg fram til området. Teigen på om lag 0,5 daa på austsida av vegen er tenkt brukt til drivhus. Den lange, smale forma på teigen gjer at den allereie har ei arrondering som gjer det vanskeleg å driva maskinelt, og vegen vil vere til fordel for drifta av dette arealet.

På bakgrunn av dette ovannemnde finn rådmannen at arealformålet LNF ikkje vil bli vesentleg sett til side viss det blir gitt dispensasjon i dette tilfellet, jf. pbl § 19-2 andre ledd.

Vidare har kommunen dei siste åra arbeidd med tiltak for klimatilpassing av landbruket i kommunen, og opparbeiding av driftsvegar på jordbruksareal er viktige tiltak i dette arbeidet. Vegane bidreg til redusert jordpakking og betre tilkomst til jordbruksareal, og det er ein føresetnad at vegen vert bygd slik at den vert liggande i same plan som jordbruksarealet. Vegen vil då kunne gjere det lettare å ta ut skog og mindre tre på arealet mellom jordbruksarealet og sjøen, noko som kan bidra til at ein får tilbake det opne kystlandskapet.

Ei auke i busettinga vil også vere til fordel for området, då folketalet på Husebø, under dette Sætrevik, har gått ned med 24% sidan år 2000. I den samanheng viser rådmannen til rundskriv M-1/2013 som gjeld vurderingar etter jordlova § 12 tredje ledd, der det står i punkt 8.3.4 siste setning at «[m]ens det i sentrale strøk er særlig viktig å sikre et sterkt jordvern og rasjonelle eiendommer, vil det i distriktene ofte være viktig å legge til rette for en bruksstruktur som sikrer bosettingen på best mulig måte.» Rådmannen meiner at denne vurderinga også må gjere seg gjeldande for spørsmålet om vilkåra for å kunne gi dispensasjon frå landbruksformålet er oppfylt.

Vidare er det få arbeidsplasser i området nord om Eldsjellet, og det er positivt at eigar ønskjer å setje i stand bygningane på eigedomen og drifta garden som ikkje har vore i eiga drift på 20 år. I tillegg ønskjer tiltakshavar å nytte eksisterande våningshus til bruk for overnatting i samband med blant anna gardsferie eller sesongarbeid. Rådmannen meiner difor at busettingsomsyn og tilrettelegging av utvikling i landbruket er fordelar som talar for å kunne gi dispensasjon i dette tilfellet.

I tillegg har rådmannen vurdert tiltaket etter Nibio sitt gardskart og kan ikkje sjå at tiltaket vil få konsekvensar for natur, miljø og friluftsliv, jf. naturmangfaldlova §§ 8 og 9.

På bakgrunn av det ovannemnde finn rådmannen at fordelane ved å gi dispensasjon frå arealformålet LNF til oppføring av bustad og opparbeiding av tilkomstveg er klart større enn ulempene. Vilkåra for å kunne gi dispensasjon er dermed oppfylt, jf. pbl § 19-2 andre ledd, jf. § 11-6 første ledd.

- Dispensasjon frå byggeforbodet i strandsona:*

Byggeforbodet i strandsona er gjeve ut ifrå målsettinga om at den nære strandsona skal haldast fri for inngrep ut ifrå dei sterke interessene som generelt er knytt til strandsona. Dette kan til dømes vere friluftsinteresser, naturvern og biologisk mangfold. Vidare er det eit nasjonalt mål at strandsona ikkje skal utbyggast og at den såleis skal vere open for ålmenta. Rådmannen viser til følgjande uttale frå lovkommentar til plandelen av pbl § 19-2:

«Det er et nasjonalt mål at strandsonen skal bevares som natur- og friluftsområde tilgjengelig for alle. Regjeringen ønsker en strengere og mer langsiktig strandsoneforvaltning. Det er derfor nødvendig med en streng praksis ved behandlingen av dispensasjoner i 100-metersbeltet langs sjøen. Forbudet i § 1-8 mot bygging i 100-metersbeltet langs sjøen veier tungt. Det skal svært mye til før dispensasjon kan gis til bygging her, spesielt i område med stort utbyggingspress.»

Den aktuelle delen av strandsona er lite nedbygd, samtidig som den ligg i eit område med stort utbyggingspress. Vi viser til at Meland kommune ligg i sone to etter dei statlege planretningslinene for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen, der presset på areala

er stort.

Rådmannen har vore på synfaring på eigedomen og ser at arealet som tiltakshavar ønsker å bygge på i seg sjølv er lite eigna for utnytting av ålmenta, og på grunn av terrenget er området ved sjøen ikkje eigna som badeplass. Eit tiltak i området vil likevel objektivt sett kunne verke privatiserande og hindre ålmente si utøving av friluftsliv langsmed sjøen.

På bileta under viser tiltaket slik ein vil sjå det frå sjøsida. Tiltaket er tenkt plassert inn i terrenget, og med ei utføring av mur og naturstein, kombinert med naturtre og varierte glassflater. Rådmannen si vurdering er at tiltaket ikkje vil hindre ålmenta si utøving av friluftsliv langsmed sjøen.

På bakgrunn av utforminga kan rådmannen heller ikkje sjå at tiltaket vil gje negative landskapsverknadar. Vi føreset for vurderinga vår at landskapet på eigedomen elles vil forblive uendra og at arealet rundt bustaden vert opparbeida som naturtomt. Rådmannen finn etter dette at byggefobdet i strandsona ikkje vil bli vesentleg sett til side viss det gis dispensasjon i dette tilfellet, jf. pbl § 19-2 andre ledd.

Fordelane ved å plassere tiltaket som omsøkt er at ein kan utnytte arealet (registrert som fulldyrka jord) rundt eksisterande våningshus til jordbruk. I tillegg representerer eksisterande tun med våningshus og driftsbygning ei heilheit for miljøet og gardane rundt. Eksisterande våningshus vil også vere godt eigna til bruk for overnatting i samband med gardsferie eller sesongarbeid med meir, og er spesielt eigna for dette med tanke på plassering ved driftsbygningen.

På bakgrunn av det ovannemnde finn rådmannen at fordelane ved å gi dispensasjon frå byggefobdet i strandsona er klart større enn ulempene, jf. pbl § 19-2 andre ledd. Vilkåra for å kunne gi dispensasjon er dermed oppfylt, jf. pbl § 19-2 andre ledd, jf. § 11-6 første ledd.

Rådmannen er ikkje einig med Fylkesmannen i at ein landbruksveg treng mykje mindre opparbeiding enn ein bilveg til eit bustadhus. Vi viser i den samanheng til at ein på denne eigedomen ville kunne søke om, og fått løyve til, å opparbeide ein landbruksbilveg med vegklasse 3 eller ein sommarbilveg med vegklasse 4. Begge desse landbruksvegane skal ha ei veggbreidde på minimum 4 meter, med ei køyrebane på minimum 3,5 meter, jf. Normaler for landbruksvegar av Landbruks- og matdepartementet. Bilveg til bustaden, som skal kombinerast med bruk for landbruket, vil ha ei køyrebane på tilsvarende storleik.

Vidare viser Fylkesmannen til at om tiltakshavar vil leige ut til gardsturisme bør dette spelast inn til rullering av kommuneplanen og vurderast der. Rådmannen er einig i at viss tiltakshavar ønskjer å legge til rette for LNFR spreidd næring, jf. pbl § 11-7 andre ledd nr. 5 bokstav b), må dette spelast inn ved rullering av kommuneplanen i Alver kommune. Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet har i rettleiaren *Garden som ressurs* teke ei vurdering av kva tiltak som kan tillatast i tråd med LNFR-formålet. Etter dette må følgjande kriterie vere oppfylt for at eit tiltak skal inngå i LNFR-formålet:

- *Tiltaket er knyttet til produksjon på garden eller det behovet garden har for varer og tjenester, eller det er nødvendig i forbindelse med annen næringsvirksomhet knyttet til jordbruk, skogbruk, reindrift, yrkesfiske eller lignende.*
- *Virksomheten er basert på og tilpasset gardens eget ressursgrunnlag, for eksemel bruk av fôr, planter, trær, blomster, grønnsaker og andre råvarer produsert på garden samt videreforedling og/eller salg av disse.*

I tillegg må blant anna verknaden av tiltaket for jord- og skogdrift, tiltaket sin storleik og volum, verknaden for naboar, om verksemda kan innpassast i eksisterande bygningar, om tiltaket ligg i fraflyttingsområde, om tiltaket er i samsvar med omsynssoner og kommuneplanen sine mål og strategiar for utbyggingsmønster med meir takast med i vurderinga.

Korleis tiltakshavar ser for seg gardsturisme og omfanget av det, har ikkje vore konkretisert og er heller ikkje ein del av denne søknaden. Kommunen har difor ikkje teke stilling til om gardsturisme i dette tilfellet vil vere i samsvar med LNFR-formålet. Vi vil likevel vise til at mindre aktivitetsanlegg for fritids- og turistformål som legg til rette for aktivitetar og opplevingar knytt til gardsdrifta, vil kunne vere i samsvar med LNFR-formålet, jf. rettleiaren *Garden som ressurs*. Rådmannen kan dermed ikkje sjå at fylkesmannen kan konkludere med at gardsturisme, uavhengig av omfang, i dette tilfellet vil krevje ei endring i kommuneplanen.

Vidare vil rådmannen i dette tilfellet presisere at det er ønskjeleg for kommunen å legge til rette for utvikling og busetting i dette området. Dette er også eit av formåla bak regelverket i jordlova, jf. jordlova § 1 andre ledd. Vi viser i den samanheng til at busetting i distriktet også skal vere eit nasjonalt mål, jf. Rundskriv M-1/2013 frå Landbruks- og matdepartementet, der det blant anna står følgjande i punkt 8.3.4:

Hva som ligger i en tjenlig bruksstruktur vil også kunne variere. Mens det i sentrale strøk er særlig viktig å sikre et sterkt jordvern og rasjonelle eiendommer, vil det i distrikten ofte være viktig å legge til rette for en bruksstruktur som sikrer bosettingen på best mulig måte [adm. Understr.].

Rundskrivet gjeld for omdisponering og deling etter jordlova, men rådmannen meiner at argumentet også må få betydning for om det kan gis dispensasjon i denne saka. Vi kan ikkje sjå at Fylkesmannen har vektlagt dette i si klage.

Å styrke busettinga i bygdene er også vektlagt i samfunnsdelen til kommuneplanen. Rådmannen opplyser at det i arealdelen til kommuneplanen berre er lagt ut eitt byggjeområde for bustadar nord for Eldsfjellet (område B_22), samt to nye spreidde bustadområde (SB_12 og SB_13). I åra som er gått etter at kommuneplanen blei vedteke (2015) har det ikkje vore nokon søknader om bustadoppføring i desse områda. Byggjeområde B_22 er ikkje under regulering, og rådmannen er ikkje kjend med noko privat initiativ for å få regulert området.

Sistnemnde er samanfallande med trenda over lengre tid nord for Eldsfjellet i Meland, under dette Sætre, og dokumenterer etter rådmannen sitt syn at det er rett å leggje vekt på omsynet til busetting i denne delen av kommunen. Tabellen under viser statistikk frå Hordaland fylkeskommune (statistikk.hest.no), vist for Husebø og Landsvik som også omfattar Sætre, som stadfestar kommunen sine eigne observasjonar [befolkingstal, 1999-2017]:

Nordhordland	27 324	27 599	28 003	28 441	29 039	30 163	31 284	32 268	33 275	34 06:
Meland	5 251	5 502	5 704	5 861	6 016	6 478	6 824	7 347	7 736	8 02:
12560101 Husebø	160	166	166	176	157	157	161	153	153	13:
12560102 Landsvik	101	98	98	95	86	83	89	84	95	90
12560103 Rossland	205	208	212	223	229	219	234	234	223	22:
12560104 Io	135	139	134	136	150	154	151	148	150	15:
12560105 Ryland	351	364	377	392	409	425	433	449	426	44:
12560106 Brakstad	277	290	292	324	342	371	401	380	429	42:
12560107 Bjørndal	26	26	25	24	26	29	31	30	33	2:
12560108 Holme	808	848	893	901	937	999	1 116	1 161	1 193	1 19:
12560201 Gaustad	198	200	205	188	180	192	197	214	209	20:
12560202 Grasdal	148	146	133	145	133	171	172	184	188	19:
12560203 Moldekleiv	226	247	262	285	339	423	531	634	733	730

På bakgrunn av det ovannemnde finn ikkje rådmannen grunnlag for å endre vedtak datert 7.5.2019, sak 37/2019.

Utval for drift og utvikling må på eige grunnlag vurdere om det er grunnlag for å ta klage frå Fylkesmannen, datert 11.6.2019, til følgje.

Krav om utsatt iverksetting:

Fylkesmannen i Vestland ber Meland kommune om at dispensasjonsvedtaket vert gitt utsett iverksetting til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova (fvl) § 42.

Kommunen kan beslutte at eit vedtak ikkje skal iverksettast før klagefristen er ute eller klaga er avgjort, jf. fvl § 42.

Søknad om byggeløyve i samsvar med gitt dispensasjon vil kunne medføre irreversible tiltak på eigedom satt av til LNFR-formål og i strandsona. Rådmannen finn difor grunnlag for å gje vedtak om dispensasjon, datert 7.5.2019, sak 37/2019, utsatt iverksetting, slik at søknad om byggeløyve etter pbl kapittel 20 ikkje kan handsamast før klagesaka er endeleg avgjort.

Framlegg til vedtak og opplysningar om vidare handsaming:

På bakgrunn av grunngjevinga ovanfor er rådmannen sitt framlegg til vedtak at klaga ikkje vert teken til følgje. Viss UDU ikkje tek klaga til følgje, vert saka sendt til Fylkesmannen i Vestland for endeleg avgjerd. Fylkesmannen vidaresender saka til Kommunal- og moderniseringsdepartementet som

oppnemner ein setjefylkesmann.

Viss UDU tek klaga til følgje, er dette eit nytt enkeltvedtak, som tiltakshavar kan klage på. Klaga skal sendast til Meland kommune, som etter handsaming av UDU sender den vidare til Fylkesmannen i Vestland for endeleg avgjerd.

Framlegg til vedtak:

«Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Fylkesmannen i Vestland si klage inneholder ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtak av 7.5.2019, sak 37/2019, vert gjort om. Klaga vert difor ikkje teken til følgje.

Vidare gir Utval for drift og utvikling løyve til omdisponering av 66 m² innmarksbeite, jf. jordlova § 9 tredje ledd.

Utval for drift og utvikling gir dispensasjonsvedtak av 7.5.2019, sak 37/2019, utsatt iverksetting etter forvaltningslova § 42.

Det vert vist til saksutgreiing og vurdering ovanfor.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Vestland, for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.»

Utval for drift og utvikling - 70/2019

UDU - behandling:

UDU - vedtak:

Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Fylkesmannen i Vestland si klage inneholder ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtak av 7.5.2019, sak 37/2019, vert gjort om. Klaga vert difor ikkje teken til følgje.

Vidare gir Utval for drift og utvikling løyve til omdisponering av 66 m² innmarksbeite, jf. jordlova § 9 tredje ledd.

Utval for drift og utvikling gir dispensasjonsvedtak av 7.5.2019, sak 37/2019, utsatt iverksetting etter forvaltningslova § 42.

Det vert vist til saksutgreiing og vurdering ovanfor.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Vestland, for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

